

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/26/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5824010520
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Miháliková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5824010520.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Anny Mihálikovej a sudkýň JUDr. Adriany Gallovej a JUDr. Evy Kyselovej, na verejnom zasadnutí konanom 13. mája 2025 prejednal odvolanie obžalovaného A. B., nar. XX.X.XXXX, proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 6T/83/2024 z 20.2.2025 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 6T/83/2024 z 20.2.2025 bol obžalovaný A. B. uznaný vinným zo zločinu neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. b), j) Tr. zák., na skutkovom základe, že:

si od presne nezisteného obdobia najmenej od roku 2022, naposledy 9.7.2024 od bližšie nestotožnenej osoby vystupujúcej pod menom C. D. z Českej republiky prostredníctvom mobilnej aplikácie zv. Telegram a následnom prevedení finančných prostriedkov cez mobilnú aplikáciu banky E. a doručení do Zboxu v meste F., neoprávnene opakovane zadovážoval sušený materiál časti rastlín rodu Cannabis (konopa) s obsahom THC, kde časť následne distribuoval v mieste bydliska a v jeho okolí najmenej trom osobám, a to G. H., C. I. a J. F. a časť neoprávnene prechovával na nezistených miestach, ako aj na odstavnej ploche pri ceste 1/59 pri križovatke na časť obce K. - L. J., okr. F. v osobnom motorovom vozidle zn. AUDI A6 Combi, čiernej metalízy s EČV C., až do 22.20 hod. dňa 13.7.2024, kedy v zmysle § 89a ods. 1 Trestného poriadku časť sušeného materiálu dobrovoľne vydal príslušníkom PZ 00 PZ Tvrdošín a časť bola nájdená pri výkone prehliadky iných priestorov a pozemkov - OMV zn. Audi A6 Combi s EČV C., pričom došlo

k zaisteniu nasledovných množstiev:

- rastlinný materiál s hmotnosťou 0,125 g s priemernou koncentráciou 0,2 % hmotnostných ?9 -THC obsahuje 2,5 mg ?9-THC v čistom stave,
- rastlinný materiál s hmotnosťou 25,7 g s priemernou koncentráciou 13,7 % hmotnostných ?9 -THC obsahuje 3521 mg ?9-THC v čistom stave,
- rastlinný materiál s hmotnosťou 0,071 g s priemernou koncentráciou 12,3 % hmotnostných ?9-THC obsahuje 9 mg ?9-THC v čistom stave,
- rastlinný materiál s hmotnosťou 24,5 g s priemernou koncentráciou 16,5 % hmotnostných ?9 -THC obsahuje 4043 mg ?9-THC v čistom stave,
- rastlinný materiál s hmotnosťou 18,45 g s priemernou koncentráciou 25,9 % hmotnostných ?9 -THC obsahuje 4779 mg ?9-THC v čistom stave,
- rastlinný materiál s hmotnosťou 4,65 g s priemernou koncentráciou 20,2 % hmotnostných ?9 -THC obsahuje 939 mg ?9-THC v čistom stave,

celková hmotnosť rastlinného materiálu je 73,496 g, s množstvom účinnej látky v celkovom množstve 13 293,5 mg , ktorá je spôsobilá po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, pričom rastliny rodu

Cannabis sú podľa ustanovení zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, zaradené do I. skupiny omamných látok, tetrahydrokanabinol (THC) ako hlavná aktívna zložka konopy je zaradený do I. skupiny psychotropných látok.

Za to bol podľa § 173 ods. 3, § 39 ods. 5 Tr. zák. odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 8 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. uložil obžalovanému aj trest prepadnutia vecí: 1 ks plastová digitálna váha čiernej farby, 1 ks pastová drvička oranžovej farby, 1 ks kovová drvička striebornej farby, 1 ks plastová dóza čiernej farby, 1 ks mobilný telefón zn. Iphone 15, čiernej farby, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, IMEI 2: XXXXXXXXXXXXXXXX s priesvitným plastovým obalom, vlastníkom ktorých sa stáva štát. Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zák. mu uložil aj ochranné protitoxikomanické liečenie ambulatnou formou.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť vo výroku o treste, pretože bol napadnutý odvolaním obžalovaného. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 20.2.2025 vyplýva, že po vyhlásení rozsudku, jeho odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku sa obžalovaný bližšie nevyjadril k opravnému prostriedku a prokurátor sa vzdal práva podať odvolanie (na čl. 565 súdneho spisu).

Podaním doručeným okresnému súdu dňa 5.3.2025 obžalovaný podal odvolanie proti vyššie označenému rozsudku (na čl. 580-581 súdneho spisu), s miestom a dátumom jeho podania v ÚVTOS a ÚVV Ilava dňa 3.3.2025. Z jeho obsahu vyplýva, že odvolanie odôvodní po doručení rozsudku. Súčasne žiadal o ustanovenie nového obhajcu z dôvodu straty dôvery k advokátovi M. D. H.. Opatrením zo dňa 6.3.2025 súd ustanovil obžalovanému nového obhajcu M. N. O. (na čl. 582 súdneho spisu).

Odvolanie obžalovaný doplnil o dôvody prostredníctvom svojho ustanoveného obhajcu podaním doručeným súdu dňa 20.3.2025 (na čl. 585 a nasl. súdneho spisu). Z podstatnej odvolacej argumentácie vyplýva, že obžalovaný sa nestotožňuje s výrokom o vine, keďže vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. urobil bez toho, aby bol riadne oboznámený so skutočnosťou, že výsluchy svedkov (najmä G. H., C. I. a J. F.) v tejto trestnej veci neboli vykonané v súlade s § 34 Tr. por. a s čl. 47 ods. 1 Ústavy SR a bodom 10 recitálu smernice Európskeho parlamentu a Rady EÚ 2016/1919 z 26. októbra 2016 o právnej pomoci pre podozrivé a obvinené osoby v trestnom konaní a pre vyžadované osoby v konaní o európskom zatykači, čím bolo porušené právo obžalovaného na obhajobu, nakoľko nebol dodržaný vyhláseniu a jeho prijatiu zodpovedajúci zákonný postup. V zmysle citovanej smernice, ak sa osoba, ktorá pôvodne nebola podozrivou ani obvinenou osobou, napríklad ako svedok stane podozrivou alebo obvinenou, mala by mať právo nevypovedať vo svoj neprospech a má právo odoprieť vypovedať. Zo spisu nevyplýva, že v tejto trestnej veci boli vykonané výsluchy menovaných svedkov v súlade so zákonom, keďže svedkovia síce mali uviesť, že im mala byť obstaraná marihuana, no následne títo svedkovia, ktorí pôvodne neboli podozriví ani obvinení, sa mohli stať podozrivými alebo obvinenými osobami, preto výsluch týchto svedkov mal byť okamžite prerušený a pokračovať vo výsluchu sa malo až po tom, ako by boli riadne informovaní o tom, že sa mohli, prípadne že sa môžu stať podozrivými, prípadne obvinenými osobami, čím by mali možnosť vykonávať v plnej miere práva stanovené v smernici. Súd sa nesprávne a neúplne vysporiadal so zákonnosťou nadobudnutých dôkazov, ktoré mal vydať príslušníkom OO PZ Tvrdosín dňa 13.7.2024 a ktorých časť bola nájdená pri výkone prehliadky iných priestorov a pozemkov – OMV zn. Audi A6 Combi s EČV C., keďže pred vydaním dôkazu a pred výkonom prehliadky nebol riadne poučený o svojich právach a ani o práve na zákaz sebaobviňovania. Ďalej uvedenému nezákonnému vydaniu a nezákonnej prehliadke predchádzalo náhodné zastavenie osobného motorového vozidla, keď policajná hliadka bez konkrétneho podozrenia zo spáchania trestného činu alebo priestupku náhodne zastavila osobné motorové vozidlo, pričom nešlo o predpísaný spôsob zastavenia vozidla. Obžalovaný poznamenal, že policajná hliadka nedisponovala žiadnymi konkrétnymi skutočnosťami, ktoré by odôvodňovali podozrenie zo spáchania niektorého z trestných činov, resp. priestupkov, pričom sa nedopúšťal žiadneho protiprávneho konania, ktoré by odôvodňovalo náhodné zastavenie motorového vozidla. Išlo o protizákonný postup policajnej hliadky a od toho úkonu sa odvíjal následne celý prípad. Polícia nemôže svojvoľne zastavovať vozidlá a na takto zastavených vozidlách nechať vykonať prehliadku vozidla s tým, že v jeho prípade tak polícia nemohla konať len z dôvodu prevencie. K tomu cituje uznesenie GP SR sp. zn. IV Pz 127/11 zo dňa 10. októbra 2011. Dáva tiež do pozornosti účel zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, ktorým nie je náhodné

zastavovanie dopravných prostriedkov. Nezákonne získané dôkazy musia byť za danej dôkaznej situácie považované za nepoužiteľné, so všetkými tým spojenými dôsledkami, nakoľko bol zákon porušený v neprospech obžalovaného. Právo obžalovaného na obhajobu bolo zásadne porušené, keďže nebol dodržaný vyhláseniu a jeho prijatiu zodpovedajúci zákonný postup. V ďalšej časti obžalovaný namieta aj výrok o treste a o ochrannom protitoxikomanickom liečení. Trest vo výmere 4 roky a 8 mesiacov považuje za neprímeranú represiu spoločnosti za skutok, ktorý mu je kladený za vinu, vzhľadom na okolnosti prípadu a osobné a rodinné pomery obžalovaného. Z týchto dôvodov sú u neho splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. Uvedené odôvodňuje tým, že spolu s partnerkou a maloletou dcérou žijú v spoločnej domácnosti v byte v F., výlučne on zabezpečoval príjem do domácnosti výkonom zamestnania v K., lebo partnerka je toho času na rodičovskej dovolenke a je pre ňu obťažne zabezpečovať chod domácnosti, znášať výdavky a súčasne zabezpečovať starostlivosť o maloletú dcéru. Tiež jeho dlhšia neprítomnosť z dôvodu výkonu väzby môže ohroziť riadnu výživu partnerky a maloletého dieťaťa. Pri ukladaní trestu mal súd uložiť trest podľa § 39 ods. 3 Tr. zák. pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu. Súd sa tak neúplne a nesprávne vysporiadal s predpokladmi na zníženie trestu a v tejto časti svoje rozhodnutie ani riadne neodôvodnil. Na uvedenom základe navrhol krajskému súdu, aby napadnutý rozsudok zmenil a oslobodil ho spod obžaloby vo všetkých skutkoch, alebo rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na prejednanie a rozhodnutie.

Súčasťou spisu nie je vyjadrenie prokurátora k odvolaniu obžalovaného.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní v konečnom návrhu prokurátorka v danom prípade skonštatovala neprípustnosť odvolania voči výroku o vine a odvolanie obžalovaného do výroku o treste navrhla ako nedôvodné zamietnuť, nakoľko napadnutý rozsudok je zákonný, uložený trest primeraný a taktiež ostatné výroky majú základ vo vykonanom dokazovaní. Obhajca v celom rozsahu zotrval na dôvodoch odvolania s doplnením, že prvostupňový súd neprihliadol na poľahčujúcu okolnosť, že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní činu príslušným orgánom tým, že bol súčinný pri procesných úkonoch. Ďalej dodal, že boli splnené minimálne podmienky na mimoriadne zníženie trestu v zmysle § 39 ods. 1, 3 Tr. zák. a zopakoval návrh na rozhodnutie predložený súdu v odvolaní.

Krajský súd, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie podala oprávnená osoba (§ 307 ods. 1 písm. b/ Tr. por.), riadne a včas, v lehote stanovenej v § 309 Tr. por. na to určenom súde.

V zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie (vo výrokoch o uloženom treste, ako aj spôsobe jeho výkonu a o ochrannom opatrení), ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo. Mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Po takto vykonanom preskúmaní odvolací súd zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Po preskúmaní rozsudku prvostupňového súdu v rozsahu a z dôvodov podaného odvolania obžalovaného odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Podľa § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por. ak tento zákon neustanovuje inak, rozsudok môže odvolaním napadnúť obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo dotýka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku.

Pre úplnosť treba dodať, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní využil právo urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, ktoré súd po bezchybnom procesnom postupe v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. prijal. Zároveň podľa § 257 ods. 8 Tr. por. vyhlásil, že dokazovanie, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, nevykoná a vykoná dôkazy súvisiace s výrokmi o treste a ochrannom opatrení.

Výrok o vine, vrátane právnej kvalifikácie, ktorý bol vyhlásený rozsudkom na základe prijatého vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. v príslušnom znení na hlavnom pojednávaní, nie je možné v odvolacom konaní vecne preskúmať, čo právne vyplýva z nevykonania dokazovania o dotknutom skutku na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. a analogickým použitím § 334 ods. 4 Tr. por. Vzdaním sa práva na kontradiktórne prejednanie výroku o vine pred okresným súdom sa obžalovaný vzdal aj svojho práva na odvolanie. Oznámením rozsudku sa výrok o vine stal právoplatným.

Ak súd na hlavnom pojednávaní prijal vyhlásenie obžalovaného postupom podľa § 257 ods. 7 Tr. por., že je vinný zo spáchania skutku, v dôsledku čoho súd podľa § 257 ods. 8 Tr. por. vykonal len dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a ochrannom opatrení, zákon pripúšťa odvolanie len proti týmto ďalším výrokom, nie však proti výroku o vine, ktorý sa oznámením rozsudku stáva právoplatným, v dôsledku čoho je tiež prieskumná povinnosť (a právo) odvolacieho súdu limitovaná ustanovením § 317 ods. 1 Tr. por. Preto z formálneho hľadiska odvolanie obžalovaného do výroku o vine by malo byť odmietnuté samostatným výrokom. Na túto skutočnosť odvolací súd upozorňuje len v rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia, nakoľko takýto samostatný výrok pokladá za príliš formálny.

Právo na obhajobu podľa § 34 ods. 1 Tr. por. v súvislosti s vyhlásením obžalovaného podľa § 257 Tr. por. je osobitne zvýraznené priamo v tomto zákonom ustanovení vzhľadom na závažnosť dôsledkov vyhlásenia o vine v tom zmysle, že pred vyhlásením podľa § 257 ods. 1 Tr. por. sa môže obžalovaný s obhajcom radiť. Preto procesný postup, ktorý takému vyhláseniu predchádza a smeruje k rozhodnutiu o prijatí, resp. neprijatí vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., je striktný a jeho dodržanie sa prísne vyžaduje. Tento procesný postup má zabezpečiť dostatočnú ochranu vo vzťahu k obžalovanému. Pozostáva zo špecifických otázok daných zákonom § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr. por., poučenia obžalovaného o neodvolateľnosti súdom prijatého vyhlásenia a nenapadnuteľnosti následne prijatého rozsudku vo výroku o vine, zistenia stanoviska prokurátora, poškodeného. Prvostupňový súd prijal vyhlásenie obžalovaného, nakoľko nemal žiadne pochybnosti o skutkových tvrdeniach uvedených v obžalobe, teda zhodnotil, že skutková stránka veci si nevyžaduje vykonať kontradiktórne hlavné pojednávanie, pretože skutkový stav mal spoľahlivo preukázaný vykonaným dokazovaním. Zároveň je potrebné konštatovať, že prvostupňový súd tak urobil po bezchybnom procesnom postupe.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd nebol oprávnený preskúmať odvolacie námietky skutkového charakteru smerujúce voči výroku o vine a týmito sa podrobne zaoberať, napriek tomu, že ich obžalovaný v odvolaní podrobne uvádzal a namietal nezákonnosť jednotlivých dôkazov. K týmto len odvolací súd stručne uvádza, že sa nimi súdy na úrovniach oboch stupňov opakovane zaoberali v súvislosti s rozhodovaním o väzbe obžalovaného, t.j. pri konštatovaní dôvodnosti podozrenia zo spáchania stíhaného skutku, teda priebežne skúmali aj zákonný postup ich vykonania.

Vo vzťahu k rozhodnutiu o treste a jeho výmere prvostupňový súd vykonal dostatočné dokazovanie a zákonným spôsobom, rešpektujúc zásady stanovené zákonom pre vykonanie dôkazov (§ 2 ods. 10 Tr. por.). Z takto vykonaného dokazovania vychádzal aj krajský súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu. Zo zabezpečených správ o povesti obžalovaného A. B. vyhodnotil osobu obžalovaného, možnosti jeho nápravy, okolnosti spáchania skutku, povahu stíhanej trestnej činnosti.

Obžalovaný namietal neprimeranosť trestu, neprihliadnutie na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák. – napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, ako aj skutočnosť, že súd nepostupoval podľa § 39 ods. 1 Tr. zák.

Trestný zákon upravuje otázku ukladania trestov vo viacerých ustanoveniach, a to jednak pri zásadách ukladania trestov, pri úprave jednotlivých druhov trestov. Základnými ustanoveniami, ktoré musí súd pri ukladaní trestu zohľadniť, je účel trestu (§ 34 ods. 1 Tr. zák.) a vymedzenie okolností, na ktoré musí súd prihliadnuť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery (§ 34 ods. 4 Tr. zák.). Trest je primárne určený zákonom, teda zákonnou trestnou sadzbou, a až sekundárne aplikačnou úvahou súdu o primeranosti výšky uloženého trestu, avšak len v rámci sadzby ustanovenej Trestným zákonom. Primeranosť trestu v konkrétnom prípade závisí od závažnosti spáchaného trestného činu, ktorú primárne už zákonodarca vyjadruje nastavením trestnej sadzby, a následne od okolností prípadu a osoby páchatela.

Účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívny prvok) a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život (prvok individuálnej prevencie) a súčasne iných odradí od páchania trestných činov (prvok generálnej prevencie), pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatela o dosiahnutie urovnania

s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel trestného činu získal alebo sa snažil získať trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatela alebo to nebude na ujmu náhrady škody alebo odstránenia škodlivého následku trestného činu, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, a to buď ako samostatný trest alebo popri inom treste, pričom zväží najmä uloženie peňažného trestu. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne aj na práva a právom chránené záujmy osôb poškodených trestným činom, ako aj osôb, ktoré boli dotknuté škodlivým následkom trestného činu.

Trest ukladaný za spáchanú trestnú činnosť má byť zákonný, primeraný a spravodlivý a rešpektovať zásady pre ukládanie trestov uvedené v ust. § 34 Tr. zák. V danom prípade za stíhaný zločin podľa § 173 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zák. zákon ustanovuje trestnú sadzbu vo výmere 7 – 15 rokov.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatela má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatela neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatelovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Podľa ods. 3 písm. d) tohto ustanovenia, pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu však súd nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako dva roky, ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody aspoň 5 rokov.

Okolnosťami prípadu sú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možnosti nápravy páchatela. Mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody možno odôvodniť aj okolnosťami, ktoré sú znakom príslušnej skutkovej podstaty trestného činu, pokiaľ ich význam alebo intenzita, ktorou boli naplnené, výraznejšie vybočujú z obvyklých prípadov takýchto trestných činov, a preto odôvodňujú zhovievavejší prístup pri ukladaní trestu. Okolnosťami prípadu však môžu byť aj také okolnosti, ktoré nie sú nevyhnutnou súčasťou príslušnej skutkovej podstaty, pokiaľ sa v danej kvalite a kvantite pravidelne nevyskytujú.

Taktiež je pri tomto ustanovení potrebné prihliadať na pomery páchatela. Ich význam pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody sa zhodnotí podobne ako význam okolností prípadu.

Za pomery páchatela sa považujú okolnosti, ktoré sa týkajú jeho osoby, nesúvisia so spáchaním trestného činu, avšak môžu ovplyvniť úvahy o treste. V podstate ide o rodinné a osobné pomery, ktoré existujú nie v čase spáchania skutku, ale v čase rozhodovania o treste. Vyžaduje sa, aby išlo o pomery takého charakteru, z ktorých je zjavné, že trest odňatia slobody uložený v rámci zákonnej trestnej sadzby by páchatel pocítoval podstatne citeľnejšie ako iní páchatelia. Za pomery páchatela odôvodňujúce postup podľa tohto ustanovenia možno považovať viac významných poľahčujúcich okolností pri nedostatku príťažujúcich okolností, vážnu chorobu páchatela, závislosť mnohopočetnej rodiny páchatela od jeho zárobku ako jediného živiteľa, stav zníženej príčetnosti páchatela, ak nie je možný iný zákonný postup, starostlivosť páchatela o väčší počet osôb na neho odkázaných a pod. Okrem toho by malo ísť o také okolnosti, ktoré sa v čase spáchania skutku nevyskytovali.

Už s poukazom na názov „mimoriadne“ zníženie trestu je zrejmé, že nepôjde o bežne sa vyskytujúce okolnosti, ale má ísť o okolnosti takého významu a kvality, pre ktoré by uloženie trestu bolo pre tohto páchatela citeľnejšie ako v bežne sa vyskytujúcich prípadoch. Inak povedané, citované ustanovenie

zákona je možné aplikovať len pri ojedinelých okolnostiach, ktoré sa vymykajú z inak bežne vyskytujúcich okolností prípadu, či pomerov páchatela.

Po preskúmaní veci krajský súd dospel k záveru, že na postup prvostupňového súdu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. neboli v predmetnej veci splnené zákonné podmienky. Krajský súd v prejednávanej veci nezistil žiadne mimoriadne okolnosti, tak ako to má na mysli ust. § 39 ods. 1 Tr. zák. Žiadne takéto, prípadne iné výrazné okolnosti týkajúce sa pomerov páchatela, ktoré by umožnili postup podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., v danej trestnej veci neboli zistené. Mimoriadnou okolnosťou nemôže byť skutočnosť, že obžalovaný má družku a maloleté dieťa, o ktoré sa stará na rodičovskej dovolenke, a on zabezpečoval hlavný príjem do spoločnej domácnosti. Treba zvýrazniť, že v čase páchania skutku mal obžalovaný vedomosť, že má rodinu, o ktorú sa chce riadne starať. V čase ukladania trestu uvádzal len tieto okolnosti. Súd ani nemal na základe čoho dospieť k záveru o odkázanosti družky a ich spoločného dieťaťa na príjme obžalovaného, keďže v tomto smere mu neboli predložené žiadne dôkazy.

Podľa názoru krajského súdu ide teda o bežne sa vyskytujúce okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na uloženie trestu, ale len v rámci zákonnej trestnej sadzby. Priznanie sa obžalovaného k spáchaniu trestného činu, či aj vedenie riadneho života pred spáchaním skutku nemožno považovať automaticky za okolnosti predpokladané ust. § 39 ods. 1 Tr. zák. Navyše ani prísnosť zákonom stanovenej trestnej sadzby nemôže byť sama osebe okolnosťou, ktorá by odôvodňovala uloženie trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Postupu podľa ust. § 39 ods. 1 Tr. zák. nenasvedčujú ani okolnosti prípadu. V tomto smere treba poukázať na závažnosť páchanej trestnej činnosti, ktorá je vyjadrená už kvalifikovanou skutkovou podstatou, a zvlášť v súvislosti s rozhodnutím o treste treba vyhodnotiť následky stíhanej trestnej činnosti.

Okresný súd pri rozhodovaní o treste správne prihliadol aj na pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností a v takom istom rozsahu ich prevzal aj krajský súd. Na odvolaciu námietku, že súd nezohľadnil konanie obžalovaného vyjadrené poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. n) Tr. zák. – napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti, treba uviesť, že v danom prípade krajský súd nereflektoval takú činnosť obžalovaného, ktorá by si osobitne zaslúžila priznanie aj tejto poľahčujúcej okolnosti. Skutočnosť, že sa k trestnej činnosti priznal a túto oľutoval, nemôže súd zhodnotiť dvakrát, raz ako poľahčujúcu okolnosť podľa

§ 36 písm. l) Tr. zák. a druhýkrát ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák.

Postoj obžalovaného k jeho trestnému stíhaniu, ktorý smeroval k vyhláseniu o vine na hlavnom pojednávaní, priznanie a úprimné oľutovanie skutku už v prípravnom konaní boli dôvodom priznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák. a pri neexistencii priťažujúcich okolností dostatočné na procesný postup podľa § 39 ods. 5 Tr. zák., t.j. k zníženiu dolnej hranice zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Dolná hranica takto upravenej trestnej sadzby je vo výmere 4 roky a 8 mesiacov. Vo vyššie uvedených okolnostiach prejednávanej veci tak odvolací súd považoval trest uložený prvostupňovým súdom vo výmere 4 roky a 8 mesiacov, teda na dolnej hranici upravenej zákonnej trestnej sadzby, za zákonný, primeraný a spravodlivý. Takto uložený trest podľa názoru krajského vychádza zo základných zásad pred uloženie trestu a zároveň splní svoj účel v rovine individuálnej a generálnej prevencie odôvodnený najmä závažnosťou spáchanej trestnej činnosti. V podrobnostiach odkazuje krajský súd na odôvodnenie napadnutého rozsudku.

Nakoľko boli splnené podmienky podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák., že v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, okresný súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Ďalej je potrebné len skonštatovať, že aj výrok o treste prepadnutia veci a výrok o uloženom ochrannom opatrení majú základ vo vykonanom dokazovaní a zodpovedajú stavu veci a zákonu a tiež v tejto časti je potrebné v podrobnostiach odkázať na odôvodnenie napadnutého rozsudku. V tomto smere obžalovaný nepredložil ani žiadne konkrétne odvolacie námietky.

Na základe týchto dôvodov krajský súd odvolanie obžalovaného zamietol postupom podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.